



2024/3237

30.12.2024

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/3237

z dnia 19 grudnia 2024 r.

w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2015/413 w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 ⁽³⁾ ułatwia transgraniczną wymianę informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, a tym samym zmniejsza bezkarność sprawców niebędących rezydentami. Skuteczne transgraniczne postępowania przygotowawcze w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz egzekwowanie kar poprawiają bezpieczeństwo ruchu drogowego, ponieważ powstrzymują kierowców niebędących rezydentami od popełniania przestępstw lub wykroczeń i zachęcają do prowadzenia pojazdów w bezpieczniejszy sposób.
- (2) Wiedza obywateli Unii na temat obowiązujących przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, kar mających zastosowanie w poszczególnych państwach członkowskich oraz wysokiego prawdopodobieństwa nieuniknionej kary sprzyja bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz zmniejsza liczbę przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i zagrożeń związanych z ruchem drogowym.
- (3) Jak wynika z doświadczeń organów ścigania uczestniczących w postępowaniach przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, obecne brzmienie dyrektywy (UE) 2015/413 nie ułatwia w pożądanym stopniu skutecznego postępowania przygotowawczego w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych przez kierowców niebędących rezydentami ani egzekwowania kar pieniężnych. Prowadzi to do względnej bezkarności kierowców niebędących rezydentami oraz ma negatywny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego w Unii. Ponadto prawa podstawowe i prawa procesowe kierowców niebędących rezydentami nie zawsze są przestrzegane w kontekście transgranicznych postępowań przygotowawczych, w szczególności ze względu na brak przejrzystości w ustalaniu wysokości kar pieniężnych i w postępowaniach odwoławczych. Niniejsza dyrektywa ma zatem na celu poprawę skuteczności postępowań przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych podczas korzystania z pojazdów zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie (zwanym dalej „państwem członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia”). Pomogłoby to osiągnąć cel Unii, jakim jest zmniejszenie niemal do zera liczby ofiar śmiertelnych we wszystkich rodzajach transportu do 2050 r., oraz wzmocnić ochronę praw podstawowych i praw procesowych kierowców niebędących rezydentami.
- (4) W dokumencie z dnia 19 czerwca 2019 r. zatytułowanym „Ramy polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego UE na lata 2021–2030 – kolejne kroki w kierunku realizacji »wizji zero«” Komisja ponowiła swoje zobowiązanie do realizacji ambitnego celu polegającego na zmniejszeniu do 2050 r. niemal do zera liczby ofiar śmiertelnych i liczby

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 29.6.2023, s. 154.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2024 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 9).

poważnych obrażeń na drogach Unii (znanego jako „wizja zero”), a także średnioterminowego celu, jakim jest zmniejszenie o 50 % liczby ofiar śmiertelnych i poważnych obrażeń do 2030 r., pierwotnie wyznaczonego w oświadczeniu z Vallety w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego przyjętym przez unijnych ministrów transportu w dniu 29 marca 2017 r. Aby zrealizować te cele, w komunikacie z dnia 9 grudnia 2020 r. zatytułowanym „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” Komisja zapowiedziała, że planuje przegląd dyrektywy (UE) 2015/413.

- (5) Aby zapewnić równe traktowanie kierowców, zakres stosowania dyrektywy (UE) 2015/413 należy rozszerzyć na inne przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Biorąc pod uwagę podstawę prawną, na jakiej przyjęto dyrektywę (UE) 2015/413, a mianowicie art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przestępstwa lub wykroczenia, które mają zostać dodane do tej dyrektywy, powinny mieć bezpośredni związek z bezpieczeństwem ruchu drogowego, a ich dodanie powinno mieć na celu przeciwdziałanie niebezpiecznemu i lekkomyślnemu zachowaniu, które stanowi poważne zagrożenie dla użytkowników dróg. Rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy (UE) 2015/413 powinno również odzwierciedlać postęp techniczny w zakresie automatycznego wykrywania przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.
- (6) Przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego są klasyfikowane w prawie krajowym jako przestępstwa lub wykroczenia administracyjne albo karne. W związku z tym w zależności od mających zastosowanie procedur krajowych takie przestępstwa lub wykroczenia mogą prowadzić do wszczęcia postępowań przez organy administracyjne lub sądowe przed sądami właściwymi w sprawach administracyjnych lub karnych. W większości przypadków państwa członkowskie ścigają takie przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego w ramach masowego przetwarzania, co w przypadku gdy dokładna identyfikacja kierowcy jest wymagana w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia jako warunek wstępny nałożenia odpowiedniej kary, uniemożliwia skuteczne stosowanie lub wydanie europejskiego nakazu dochodzeniowego. Warunki wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego określone w art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE⁽⁴⁾ nie są w większości przypadków spełnione, a zatem dyrektywa ta nie może być stosowana, w szczególności gdy przestępstwa lub wykroczenia kwalifikują się jako administracyjne. W tym kontekście organy krajowe państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, aby móc zidentyfikować sprawców w stopniu pewności wymaganym przez ich prawo krajowe, powinny dysponować skuteczną procedurą zwracania się o wzajemną pomoc do odpowiednich organów krajowych państwa członkowskiego, w którym zarejestrowany jest pojazd, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie (zwanego dalej „państwem członkowskim rejestracji”), lub państwa członkowskiego zamieszkania osoby zainteresowanej. Procedura ta powinna opierać się na dobrze określonych środkach, które nie mają poważnego wpływu na prawa danych osób. Powinno to jednak pozostawać bez uszczerbku dla sytuacji, w których w indywidualnych przypadkach warunki stosowania dyrektywy 2014/41/UE uznaje się za spełnione, w którym to przypadku państwa członkowskie, które są związane tą dyrektywą, powinny stosować procedury określone w tej dyrektywie. Należy przypomnieć, że szczególne ramy prawne Unii regulują współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, która opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych. Konieczne jest zatem, aby stosowanie dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą nie naruszało praw i obowiązków państw członkowskich wynikających z innych mających zastosowanie przepisów Unii w sprawach karnych, w szczególności tych określonych w decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW⁽⁵⁾ w odniesieniu do wzajemnego uznawania kar finansowych oraz dyrektywie 2014/41/UE w odniesieniu do procedur gromadzenia materiału dowodowego, a także art. 5 Konwencji, ustanowionej przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej, o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej⁽⁶⁾, w odniesieniu do procedur wysyłania i doręczania dokumentów procesowych. Ponadto wykonanie dyrektywy (UE) 2015/413 nie powinno mieć wpływu na postępowania karne wymagające szczególnych gwarancji dla zainteresowanych osób ani na gwarancje procesowe dla osób podejrzanych i oskarżonych zapisane w dyrektywach

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE⁽⁷⁾, 2012/13/UE⁽⁸⁾, 2013/48/UE⁽⁹⁾, (UE) 2016/343⁽¹⁰⁾, (UE) 2016/800⁽¹¹⁾ i (UE) 2016/1919⁽¹²⁾.

- (7) Należy określić obowiązki i kompetencje krajowych punktów kontaktowych, aby zapewnić ich sprawną współpracę z wszystkimi właściwymi organami uczestniczącymi w postępowaniach przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą. Krajowe punkty kontaktowe powinny być zawsze dostępne dla takich właściwych organów oraz odpowiadać na ich wnioski bez zbędnej zwłoki. Powinno to mieć zastosowanie niezależnie od charakteru przestępstwa lub wykroczenia czy statusu prawnego właściwego organu, a w szczególności niezależnie od tego, czy ten właściwy organ ma kompetencje krajowe, regionalne czy lokalne.
- (8) Podstawowe założenia systemu transgranicznej wymiany informacji ustanowionej dyrektywą (UE) 2015/413 okazały się skuteczne. Konieczne są jednak dalsze usprawnienia i dostosowania, aby zaradzić problemom wynikającym z brakujących, błędnych lub niedokładnych danych. W związku z tym należy nałożyć na państwa członkowskie dalsze obowiązki dotyczące konieczności udostępniania niektórych danych w odpowiednich bazach danych oraz ich aktualizowania w celu zwiększenia skuteczności wymiany informacji.
- (9) W niektórych państwach członkowskich obserwuje się obecnie zjawisko popełniania poważnych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego podczas korzystania z samochodów wynajętych w innych państwach członkowskich. Kierowcy takich wynajętych samochodów, którzy popełniają przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, unikają kary, gdyż mogą wykorzystywać różnice w przepisach między państwami członkowskimi, a także niedociągnięcia związane z wymianą informacji i wzajemną pomocą.
- (10) Należy umożliwić krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przeprowadzanie automatycznego wyszukiwania w rejestrach pojazdów w celu uzyskania danych dotyczących użytkowników końcowych pojazdów, w przypadku gdy takie informacje są już dostępne. Należy ponadto ustanowić okres zatrzymywania danych dotyczących tożsamości poprzednich posiadaczy, właścicieli i użytkowników końcowych pojazdów, aby zapewnić organom odpowiednie informacje potrzebne im do prowadzenia postępowań przygotowawczych.
- (11) Osoba zainteresowana może nie być zaznajomiona z systemem prawnym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub może nie posługiwać się jego językiem urzędowym lub językami urzędowymi, dlatego należy zapewnić lepszą ochronę praw podstawowych i praw procesowych osób zainteresowanych. Aby osiągnąć ten cel, należy ustanowić obowiązkowe minimalne wymogi dotyczące treści zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, a obecny wzór zawiadomienia obejmujący wyłącznie informacje podstawowe, określony w załączniku II do dyrektywy (UE) 2015/413, nie powinien już być stosowany.
- (12) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego powinno co najmniej być sformułowane w sposób zrozumiały dla osób, które nie mają wykształcenia prawniczego, oraz zawierać szczegółowe informacje na temat kwalifikacji prawnej i skutków prawnych przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że kary za przestępstwa lub wykroczenia objęte zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą mogą mieć charakter niematerialny, na przykład mogą to być ograniczenia uprawnień sprawcy naruszenia do kierowania pojazdami. Należy również wzmocnić prawo do obrony dzięki zapewnieniu szczegółowych informacji na temat tego, gdzie, kiedy i w jaki sposób można skorzystać z tego prawa w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. W tym względzie osoby niebędące rezydentami powinny mieć wystarczająco dużo czasu na złożenie środka zaskarżenia, na przykład odwołania. W stosownych przypadkach należy także przedstawić opis postępowań zaocznych, ponieważ osoba zainteresowana może nie planować powrotu do państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, aby wziąć udział w postępowaniu. Aby zachęcić do dobrowolnej współpracy, należy również w łatwy sposób przedstawić możliwości płatności i sposoby zmniejszenia wysokości kary. Ponadto, ponieważ zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego powinno być pierwszym dokumentem otrzymanym przez osobę zainteresowaną, powinno ono zawierać informacje określone

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹³⁾, które na podstawie art. 13 ust. 2 lit. d) tej dyrektywy powinny obejmować informacje na temat źródła, z jakiego pochodzą dane osobowe, oraz informacje określone w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁴⁾. Informacje te należy podać w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego bezpośrednio albo przez odesłanie do miejsca, w którym są one udostępniane. Państwa członkowskie muszą pomagać użytkownikom dróg w weryfikacji autentyczności zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających. W tym celu za pośrednictwem bezpiecznych środków państwa członkowskie muszą udostępniać sobie nawzajem oraz Komisji wzory zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz wzory dokumentów uzupełniających wydawanych przez ich właściwe organy, wykorzystywanych w sprawach transgranicznych. Państwa członkowskie muszą również informować się wzajemnie o właściwych organach, które mają prawo do wydawania tych zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających.

- (13) W przypadku gdy kierowca niebędący rezydentem jest poddawany kontroli drogowej na miejscu, a działanie to prowadzi do wszczęcia postępowania w związku z przestępstwem lub wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, temu kierowcy niebędącemu rezydentem należy wysłać zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego. W przypadku kontroli na miejscu w związku z przestępstwem lub wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionym przez kierowcę niebędącego rezydentem oraz w przypadku gdy właściwy organ wyegzekwował karę związaną z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem poprzez pobranie na miejscu grzywny od kierowcy niebędącego rezydentem, kierowca niebędący rezydentem powinien na miejscu otrzymać tylko niektóre istotne elementy zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego.
- (14) W celu zapewnienia, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz wszelkie dokumenty uzupełniające trafiły rzeczywiście do osoby zainteresowanej, oraz w celu uniknięcia błędnego zaangażowania osób trzecich, których sprawa nie dotyczy, w niniejszej dyrektywie należy ustanowić przepisy dotyczące doręczania zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających.
- (15) Zarówno zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, jak i wszelkie istotne dokumenty uzupełniające należy przesłać w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu. W przypadkach gdy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumenty uzupełniające są wysyłane w języku, którego osoba zainteresowana nie rozumie, ta osoba zainteresowana powinna mieć możliwość zwrócenia się o otrzymanie dokumentów uzupełniających w jednym dodatkowym języku urzędowym instytucji Unii innym niż język dokumentu rejestracyjnego pojazdu. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinien uwzględnić ten wniosek.
- (16) Należy zapewnić skuteczną kontrolę prawną w przypadkach gdy właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie przestrzegały zasad dotyczących języka oraz przepisów dotyczących doręczania dokumentów określonych w niniejszej dyrektywie oraz w ich odpowiednich przepisach krajowych.
- (17) W przypadkach, w których na podstawie informacji uzyskanych z rejestru pojazdów nie można zidentyfikować osoby zainteresowanej w stopniu pewności wymaganym w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą w celu potwierdzenia tożsamości osoby zainteresowanej. W tym celu należy wprowadzić procedurę wzajemnej pomocy służącą identyfikacji osoby zainteresowanej w drodze wniosku o potwierdzenie na podstawie informacji już posiadanych przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo w drodze wniosku o ukierunkowane postępowanie wyjaśniające, które miałyby zostać przeprowadzone przez odpowiednie właściwe organy państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania.
- (18) Właściwe organy państw członkowskich powinny korzystać ze standardowego elektronicznego formularza wniosku i odpowiedzi do celów wzajemnej pomocy w celu dostarczenia dodatkowych informacji, o które zwrócił się właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, niezbędnych do identyfikacji osoby zainteresowanej. Państwa członkowskie powinny korzystać ze swoich krajowych punktów kontaktowych, aby umożliwić wysoce bezpieczne i skuteczne przekazywanie zarówno wychodzących wniosków o wzajemną pomoc, jak i przychodzących odpowiedzi na nie. Wymagane informacje powinny być gromadzone bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w terminach, o których mowa w niniejszej dyrektywie. Gromadząc informacje oraz odpowiadając na wniosek o pomoc, państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania, które otrzymało wniosek, uwzględnią zarówno konieczność powiadomienia osoby zainteresowanej w odpowiednim czasie, jak i konieczność, aby państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, które złożyło wniosek, było w stanie podjąć niezbędne kroki w odpowiednim czasie, w szczególności biorąc pod uwagę termin przedawnienia określony w prawie krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (19) Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania powinien wyraźnie określić powody, na podstawie których może odmówić udzielenia wzajemnej pomocy w celu identyfikacji osoby zainteresowanej. W szczególności należy wprowadzić zabezpieczenia, które pozwolą przy udzielaniu pomocy wzajemnej uniknąć ujawniania tożsamości osób chronionych, takich jak świadkowie objęci ochroną.
- (20) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania tych samych procedur krajowych, które stosowałyby, gdyby przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego zostało popełnione przez jednego z ich rezydentów, w celu zidentyfikowania osoby zainteresowanej, która nie jest ich rezydentem. Należy zwiększyć pewność prawa w odniesieniu do możliwości zastosowania szczególnych środków podejmowanych w ramach takich procedur, mianowicie w odniesieniu do dokumentów wymagających potwierdzenia lub odmowy przyznania się do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia czy nałożenia na dane osoby obowiązku współpracy przy identyfikacji osoby odpowiedzialnej. Ponieważ środki te powinny mieć takie same skutki prawne dla danych osób jak w sprawach krajowych, osoby te powinny również korzystać z tych samych standardów w zakresie praw podstawowych i praw procesowych.
- (21) W przypadku gdy prawo unijne lub krajowe wyraźnie przewiduje dostęp do informacji z innych krajowych lub unijnych baz danych lub możliwość ich wymiany do celów dyrektywy (UE) 2015/413, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymiany informacji z wykorzystaniem takich baz danych, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych danych osób niebędących rezydentami.
- (22) W przypadku gdy doręczenie dokumentów nie jest możliwe za pomocą poczty, rejestrowanego doręczenia, listu poleconego lub równoważnego środka elektronicznego, właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinien mieć możliwość skorzystania z pomocy właściwego organu państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania w celu doręczenia dokumentów oraz innych informacji osobie zainteresowanej na podstawie jego własnego prawa krajowego regulującego doręczanie dokumentów. Państwa członkowskie powinny korzystać ze swoich krajowych punktów kontaktowych, aby umożliwić bezpieczne i skuteczne przekazywanie zarówno wychodzącego wniosku o doręczenie dokumentów procesowych, jak i przychodzącej odpowiedzi na niego.
- (23) Trzeba podkreślić, że istnieje znaczący problem nieegzekwowania orzeczeń w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych przez osoby niebędące rezydentami oraz że zmiany art. 1 decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW zawierającej definicję orzeczenia mogą nie być wystarczające, aby skutecznie zmierzyć się z tym problemem.
- (24) Ponieważ decyzja ramowa 2005/214/WSiSW nie jest dostosowana do masowego przetwarzania przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, pociągających za sobą niewielkie kary pieniężne często kwalifikowane jako administracyjne, oraz w celu zapewnienia równego traktowania kierowców będących i niebędących rezydentami, w niniejszej dyrektywie należy ustanowić przepisy szczególne służące zapewnieniu państwom członkowskim możliwości egzekwowania decyzji administracyjnych dotyczących grzywn w ruchu drogowym w wymiarze transgranicznym oraz udzielaniu wzajemnej pomocy w tym egzekwowaniu. Nie wyklucza to stosowania decyzji ramowej 2005/214/WSiSW.
- (25) Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ma przeprowadzić przegląd rozwiązań w zakresie transgranicznego elektronicznego dostępu do zarządzanych przez organy krajowe rejestrów przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego w celu oceny sposobów poprawy dostępu obywateli do zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających, które są do nich kierowane.
- (26) Składanie wniosku o ujawnienie danych rejestracyjnych pojazdów oraz wymiana elementów danych w sprawach transgranicznych powinny odbywać się za pośrednictwem jednego systemu elektronicznego. W związku z tym, z wykorzystaniem już istniejących ram technicznych, automatyczne wyszukiwanie danych rejestracyjnych pojazdów na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 powinno odbywać się wyłącznie z wykorzystaniem wysoce zabezpieczonego oprogramowania europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS) oraz zmienionych wersji tego oprogramowania. To oprogramowanie powinno umożliwić szybką, opłacalną, bezpieczną i niezawodną wymianę określonych danych rejestracyjnych pojazdów między państwami członkowskimi, a tym samym zwiększyć skuteczność postępowań przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Państwa członkowskie nie powinny wymieniać informacji za pomocą innych środków, które byłyby mniej opłacalne i które mogą nie zapewniać ochrony przekazywanych danych. W procesie wymiany danych rejestracyjnych pojazdów właściwe organy mogą napotkać niestandardowe wnioski, które mogą prowadzić do podejrzeń o niewłaściwe wykorzystanie procesu wymiany informacji oraz wymagać podjęcia odpowiednich środków przez właściwe organy. Takimi niestandardowymi wnioskami mogą być w szczególności wnioski, które są nietypowe pod względem częstotliwości lub treści, które są nagłe lub które dotyczą wyłącznie konkretnych przestępstw lub wykroczeń. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać EUCARIS konkretnie do automatycznego wyszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy w identyfikacji osoby zainteresowanej, wzajemnej pomocy w doręczaniu zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających, a także wzajemnej pomocy w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów.

- (27) W celu zapobiegania nadużyciom, które wystąpiły w trakcie wykonywania dyrektywy (UE) 2015/413, oraz w celu ochrony praw podstawowych obywateli, których dotyczy postępowanie transgraniczne ustanowione tą dyrektywą zmienioną niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie powinny zapewniać, aby ich właściwe organy i krajowe punkty kontaktowe odpowiedzialne za wykonanie dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą w pełni wypełniały powierzone im obowiązki bez upoważnienia do działań związanych z wykonywaniem niniejszej dyrektywy podmiotów prawnych będących własnością prywatną lub prywatnie zarządzanych. W szczególności prawo do ochrony danych osobowych osób zainteresowanych, prawo do dobrej administracji, prawo do skutecznego środka zaskarżenia i rzetelnego procesu sądowego, prawo do domniemania niewinności i prawo do obrony, a także właściwe funkcjonowanie mechanizmu transgranicznej wymiany informacji ustanowionego dyrektywą (UE) 2015/413 wymagają, aby jedynie wyznaczone właściwe organy krajowe i krajowe punkty kontaktowe mogły wszczynać, prowadzić i egzekwować procedury związane z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez właściwe organy z usług wsparcia technicznego świadczonych przez podmioty prawne będące własnością prywatną lub prywatnie zarządzane, takich jak usługi pocztowe, budowa lub konserwacja urządzeń rejestrujących oraz przeprowadzanie badań na obecność narkotyków lub alkoholu w organizmie przeprowadzanych przez laboratoria prywatne. Dwuletni okres przejściowy umożliwiłby państwom członkowskim, które w ramach wykonywania niniejszej dyrektywy korzystały z usług podmiotów prawnych będących własnością prywatną lub prywatnie zarządzanych, zapewnienie, aby ich właściwe organy były w pełni operacyjne i były w stanie zarządzać procedurami dotyczącymi transgranicznej wymiany z pełnym poszanowaniem zasad określonych w dyrektywie (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą.
- (28) Należy rozszerzyć zakres informacji przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie o elementy ściśle związane z celem, jakim jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, oraz o informacje na temat liczby przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych przez kierowców pojazdów zarejestrowanych w państwie trzecim i wykrytych przez właściwy organ państwa członkowskiego. Celem tego rozszerzenia jest umożliwienie Komisji analizowania aktualnej sytuacji w państwach członkowskich i proponowania inicjatyw opartych na solidnych podstawach faktycznych. W celu zrekomensowania dodatkowego obciążenia administracyjnego dla organów państw członkowskich oraz dostosowania sprawozdawczości do kalendarza oceny Komisji należy przedłużyć okres sprawozdawczy. Należy ustanowić okres przejściowy, tak aby móc zakończyć bez zakłóceń trwający dwuletni okres sprawozdawczy.
- (29) Aby osiągnąć cele określone w dokumencie „Ramy polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego UE na lata 2021–2030 – kolejne kroki w kierunku realizacji »wizji zero«”, można rozważyć, w jaki sposób zająć się przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnianymi przez kierowców pojazdów zarejestrowanych w państwach trzecich. W tym celu należy zbadać różne sposoby zwiększenia współpracy i wymiany informacji w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, pod warunkiem że osobom zainteresowanym zapewnią się równoważną ochronę i przestrzegane są przepisy dotyczące przekazywania danych osobowych do państw trzecich. Należy również zbadać zastosowanie specjalnych rozwiązań cyfrowych. Pozostawałoby to bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do zawierania dwustronnych lub wielostronnych umów z państwami trzecimi w sprawie współpracy w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.
- (30) Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać państwom członkowskim zawierania i stosowania dwustronnych lub wielostronnych umów między sobą w zakresie, w jakim takie umowy wykraczałyby poza procedury określone w niniejszej dyrektywie oraz pomogłyby je uprościć lub ułatwić.
- (31) Ponieważ dane dotyczące identyfikacji osoby zainteresowanej stanowią dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy (UE) 2016/680, a unijne ramy prawne dotyczące przetwarzania danych osobowych zostały znacząco zmienione od czasu przyjęcia dyrektywy (UE) 2015/413, przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych należy dostosować do tych nowych ram prawnych.
- (32) Na podstawie art. 62 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/680 Komisja dokonała przeglądu innych aktów prawnych przyjętych przez Unię regulujących przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy do celów określonych w art. 1 ust. 1 tej dyrektywy w celu oceny konieczności dostosowania tych aktów do tej dyrektywy i w stosownych przypadkach przedstawienia niezbędnych propozycji zmiany tych aktów, aby zapewnić spójne podejście do ochrony danych osobowych wchodzących w zakres stosowania tej dyrektywy. Przegląd ten, przedstawiony w komunikacie Komisji z dnia 24 czerwca 2020 r. zatytułowanym „Dalsze działania dotyczące dostosowania dotychczasowego dorobku w obszarze trzeciego filaru do przepisów o ochronie danych”, doprowadził do uznania dyrektywy (UE) 2015/413 za jeden z tych innych aktów, które musiały zostać zmienione. Należy zatem w niniejszej dyrektywie doprecyzować, że przetwarzanie danych osobowych powinno być także zgodne z dyrektywą (UE) 2016/680, w przypadku gdy przetwarzanie to wchodzi w jej przedmiotowy i podmiotowy zakres stosowania.

- (33) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą (UE) 2016/680 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁵⁾, w przypadku gdy przetwarzanie to wchodzi w ich przedmiotowy i podmiotowy zakres stosowania.
- (34) Podstawę prawną działań związanych z przetwarzaniem niezbędnych do ustalenia tożsamości osoby zainteresowanej oraz do doręczenia osobie zainteresowanej zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających określono w dyrektywie (UE) 2015/413, zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) oraz, w stosownych przypadkach, z art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 8 dyrektywy (UE) 2016/680. Zgodnie z tymi samymi przepisami niniejsza dyrektywa określa podstawę prawną obowiązku przetwarzania przez państwa członkowskie danych osobowych do celów udzielania sobie wzajemnej pomocy w identyfikacji osób zainteresowanych.
- (35) W niektórych państwach członkowskich dane osobowe osób zainteresowanych niebędących rezydentami są przechowywane w sieci serwerów (w „chmurze”). Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i dyrektywie (UE) 2016/680 oraz przepisów dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych i incydentów bezpieczeństwa określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555⁽¹⁶⁾ państwa członkowskie powinny zapewniać wzajemne informowanie się o incydentach w cyberbezpieczeństwie o związanych z tymi danymi.
- (36) Komisja powinna udzielać proporcjonalnego wsparcia finansowego na rzecz inicjatyw usprawniających współpracę transgraniczną w zakresie egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego w Unii. Takiego wsparcia można również udzielać na kampanie informacyjne w całej Unii na temat różnic w prawie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem państw sąsiadujących.
- (37) Należy utworzyć portal internetowy (zwany dalej „portalem CBE”) z myślą o dostarczaniu użytkownikom dróg w Unii kompleksowych informacji na temat przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego obowiązujących w państwach członkowskich. Takie informacje muszą być zrozumiałe i dostępne. Informacje te powinny obejmować informacje na temat środków zaskarżenia, wszelkich praw przyznanych danym osobom na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą, w tym opcji dotyczących języków, informacje o przepisach o ochronie danych i mających zastosowanie karach, w tym, w stosownych przypadkach, o mających zastosowanie konsekwencjach niefinansowych, a także o systemach i dostępnych środkach płatności grzywnien nakładanych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Konsekwencje niefinansowe odnoszą się do systemów punktów karnych lub do faktu, że popełnienie konkretnego przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego może prowadzić do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w postaci tymczasowego lub trwałego cofnięcia prawa jazdy osoby zainteresowanej.
- (38) Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia, aby dochody uzyskane z kar finansowych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, egzekwowane na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 zmienionej niniejszą dyrektywą, były wykorzystywane do zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zapewnienia przejrzystości środków bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- (39) W celu uwzględnienia odpowiedniego postępu technicznego lub zmian w stosownych aktach prawnych Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu aktualizacji załącznika do niniejszej dyrektywy poprzez jego zmianę. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁷⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy (UE) 2015/413 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do ustanowienia procedur, treści i specyfikacji technicznych, w tym środków cyberbezpieczeństwa, w zakresie automatycznego wyszukiwania, które ma przeprowadzane w związku z postępowaniami przygotowawczymi w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, treści standardowego elektronicznego formularza wniosku oraz sposobów przekazywania informacji

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80).

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

związanych z wnioskiem o wzajemną pomoc w identyfikacji osoby zainteresowanej, treści elektronicznych formularzy wniosku o wzajemną pomoc w doręczeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających, a także korzystania z portalu CBE i jego utrzymania. Rozwiązania techniczne należy dostosować do europejskich ram interoperacyjności oraz odpowiednich rozwiązań w ramach Interoperacyjnej Europy, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903⁽¹⁸⁾. Uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁹⁾. Należy jednak do czasu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych przyjętych przez Komisję wprowadzić środki przejściowe dotyczące zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów z wykorzystaniem istniejącego systemu elektronicznego, aby zagwarantować sprawną wymianę danych.

- (41) Państwa członkowskie muszą zapewnić odpowiednie i skuteczne mechanizmy egzekwowania lub ściągania kar pieniężnych.
- (42) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii oraz równe traktowanie danych osób poprzez uproszczenie procedur wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi w transgranicznych postępowaniach przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz zwiększenie ochrony praw podstawowych danych osób niebędących rezydentami, w przypadku gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniono podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym miało miejsce przestępstwo lub wykroczenie, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki niniejszej dyrektywy, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (43) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 24 kwietnia 2023 r.
- (44) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2015/413,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie (UE) 2015/413 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł dyrektywy otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji i wzajemnej pomocy w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego”;

- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz poprzez ułatwienie egzekwowania kar, w przypadku gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniane są podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je popełniono.”;

- 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) istniejący akapit otrzymuje numer 1;

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. U. L, L/2024/903, 22.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj>).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

b) w ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

- „i) niezachowanie bezpiecznej odległości od pojazdu z przodu;
- j) niebezpieczne wyprzedzanie;
- k) niebezpieczne parkowanie lub zatrzymanie;
- l) przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej;
- m) jazda pod prąd;
- n) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia lub ustępowania pierwszeństwa pojazdom służb ratunkowych;
- o) korzystanie z przeciążonego pojazdu;
- p) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń ruchu pojazdów;
- q) ucieczka z miejsca wypadku;
- r) nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych.”;

c) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. p), niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zachowań, które stanowią nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń ruchu pojazdów, w następujących przypadkach:

- a) informacje na temat zakresu ograniczeń, zakazów lub obowiązków obowiązujących w określonych strefach, aktualnego statusu dostępu i warunków poruszania się w strefach ograniczonego ruchu pojazdów oraz dane dotyczące stałych ograniczeń ruchu pojazdów nie zostały utworzone i udostępnione za pośrednictwem krajowego punktu dostępu zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/670 (*);
- b) kierowca nie przestrzega przepisów dotyczących opłat, które należy uiścić przed wjazdem na obszar podlegający ograniczeniom ruchu pojazdów.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/670 z dnia 2 lutego 2022 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do świadczenia ogólnounijných usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu (Dz.U. L 122 z 25.4.2022, s. 1).”;

d) dodaje się akapit w brzmieniu:

„2. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa i obowiązki wynikające z następujących przepisów aktów prawnych Unii:

- a) decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW⁽¹⁾*;
- b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE⁽²⁾*;
- c) procedur dotyczących doręczania dokumentów procesowych określonych w art. 5 Konwencji ustanowionej przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej⁽³⁾*;

d) przepisów dotyczących praw osób podejrzanych i oskarżonych określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE ^{(4)*}, 2012/13/UE ^{(5)*}, 2013/48/UE ^{(6)*}, (UE) 2016/343 ^{(7)*}, (UE) 2016/800 ^{(8)*} i (UE) 2016/1919 ^{(9)*}.

^{(1)*} Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

^{(2)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

^{(3)*} Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

^{(4)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

^{(5)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

^{(6)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

^{(7)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

^{(8)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzаныmi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

^{(9)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).”;

4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »pojazd« oznacza każdy środek transportu podlegający rejestracji zgodnie z prawem państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, który jest zwykle używany do przewozu drogowego osób lub rzeczy, w tym zespoły pojazdów lub przyczepy”;

b) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) »korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu« oznacza niezgodne z prawem wykorzystywanie już istniejącej stałej lub tymczasowej części jezdni, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia”;

c) lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) »krajowy punkt kontaktowy« oznacza organy wyznaczone do celów zautomatyzowanej wymiany przychodzących wniosków i wychodzących odpowiedzi na te wnioski w zakresie danych rejestracyjnych pojazdów, przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w celu identyfikacji osoby zainteresowanej, przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w celu wysłania do osoby zainteresowanej zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentów uzupełniających oraz przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w egzekwowaniu ostatecznych decyzji administracyjnych dotyczących grzywn w ruchu drogowym nałożonych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i odpowiedzi na te wnioski”;

d) dodaje się litery w brzmieniu:

„o) »niezachowanie bezpiecznej odległości od pojazdu z przodu« oznacza niezachowanie wystarczającej odległości od pojazdu z przodu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

p) »niebezpieczne wyprzedzanie« oznacza wyprzedzanie innego pojazdu lub innego użytkownika drogi w sposób naruszający mające zastosowanie przepisy dotyczące wyprzedzania, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

q) »niebezpieczne parkowanie lub zatrzymanie« oznacza parkowanie lub zatrzymanie pojazdu w sposób naruszający mające zastosowanie przepisy dotyczące parkowania lub niebezpiecznego zatrzymania, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; nieuiszczenie opłat parkingowych oraz inne podobne przestępstwa lub wykroczenia nie są uznawane za niebezpieczne parkowanie lub zatrzymanie;

r) »przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej« oznacza zmianę pasa ruchu podczas kierowania pojazdem poprzez niezgodne z prawem przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

s) »jazda pod prąd« oznacza kierowanie pojazdem niezgodnie z wyznaczonym kierunkiem ruchu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- t) »nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia lub ustępowania pierwszeństwa pojazdom służb ratunkowych« oznacza nieprzestrzeganie mających zastosowanie przepisów umożliwiających pojazdom służb ratunkowych, takim jak pojazdy policyjne, ratownicze lub wozy strażackie, przejazdu i dotarcia na miejsce sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- u) »korzystanie z przeciążonego pojazdu« oznacza korzystanie z pojazdu, który nie spełnia wymogów określonych dla jego maksymalnej dopuszczalnej masy lub maksymalnego dopuszczalnego nacisku osi, określonych w krajowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych transponujących dyrektywę Rady 96/53/WE (*) lub w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w przypadku pojazdów lub operacji, dla których nie określono takich wymogów w tej dyrektywie;
- v) »zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego« oznacza pierwszą decyzję lub jakikolwiek inny pierwszy dokument wydane osobie zainteresowanej przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- w) »dokument uzupełniający« oznacza każdą decyzję lub jakikolwiek inny dokument, które właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wydaje po zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego w związku z tym zawiadomieniem lub z danym przestępstwem lub wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego przed etapem wniesienia odwołania do właściwego organu uprawnionego do przyjmowania prawnie wiążących decyzji;
- x) »osoba zainteresowana« oznacza osobę, którą zidentyfikowano zgodnie z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia jako osobiście odpowiedzialną za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, lub posiadacza, właściciela, użytkownika końcowego lub kierowcę pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, nawet jeżeli osoby tej nie zidentyfikowano jako osobiście odpowiedzialnej, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- y) »użytkownik końcowy« oznacza każdą osobę, która nie jest posiadaczem ani właścicielem pojazdu, lecz inną osobą wskazaną w rejestrze pojazdów państwa członkowskiego rejestracji, która jest upoważniona do korzystania z tego pojazdu lub bycia odpowiedzialną za jego bieżącą eksploatację, w szczególności na podstawie długoterminowej umowy leasingu lub wynajmu lub jako części parku samochodowego dostępnego dla pracowników;
- z) »państwo członkowskie zamieszkania« oznacza jakiegokolwiek państwo członkowskie, co do którego można w rozsądnym stopniu pewności założyć, że jest miejscem, w którym osoba zainteresowana zwykle zamieszkuje;
- aa) »nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń ruchu pojazdów« oznacza nieprzestrzeganie wyraźnie i widocznie wyznaczonych przepisów dotyczących ograniczeń ruchu dla wszystkich lub niektórych kategorii pojazdów do celów bezpieczeństwa drogowego, na przykład w przypadku stref dla pieszych i stref szkolnych oraz pasów ruchu dla rowerów, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- ab) »ucieczka z miejsca wypadku« oznacza sytuację, w której kierowca odjeżdża po spowodowaniu wypadku lub kolizji w ruchu drogowym, aby uniknąć poniesienia konsekwencji tego wypadku lub tej kolizji w ruchu drogowym, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- ac) »nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych« oznacza niezatrzymanie się na przejeździe kolejowym lub niebezpieczne zachowanie na przejeździe kolejowym, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- ad) »właściwy organ« oznacza organ odpowiedzialny za rejestrację pojazdów lub praw jazdy, za wszczynanie postępowań lub prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1 lub za egzekwowanie odpowiednich kar, zgodnie z prawem jego państwa członkowskiego.

(*) Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59).”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Krajowe punkty kontaktowe

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden krajowy punkt kontaktowy do celów:

- a) zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów zgodnie z art. 4;
- b) przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w identyfikacji osoby zainteresowanej oraz odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 5c;
- c) przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w doręczeniu osobie zainteresowanej zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentów uzupełniających oraz odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 5e; oraz
- d) przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w egzekwowaniu ostatecznych decyzji administracyjnych dotyczących grzywien w ruchu drogowym nałożonych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 5f.

Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych reguluje mające zastosowanie prawo danego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie krajowe punkty kontaktowe współpracowały ze sobą w celu zapewnienia wymiany wszystkich niezbędnych informacji w odpowiednim czasie oraz przestrzegania terminów określonych w art. 5a ust. 2 oraz art. 5c ust. 7 i 8.”;

- 6) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Procedury wymiany danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi

1. W przypadku postępowań przygotowawczych w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które wykryto na terytorium państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwo członkowskie rejestracji przyznaje krajowym punktom kontaktowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia dostęp do następujących krajowych danych rejestracyjnych pojazdów, wraz z upoważnieniem do automatycznego wyszukiwania:

- a) danych dotyczących pojazdów;
- b) danych dotyczących posiadaczy oraz, w przypadku gdy są dostępne, właścicieli i użytkowników końcowych pojazdów.

Elementy danych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), konieczne do prowadzenia wyszukiwań, są elementami danych określonymi w załączniku.

2. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby jedynie jego właściwe organy miały – za pośrednictwem jego krajowych punktów kontaktowych – dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów. Przy prowadzeniu wyszukiwania w formie wniosku wychodzącego właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia korzysta z pełnego numeru rejestracyjnego pojazdu.

Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby każdy wychodzący wniosek zawierał nazwę właściwego organu składającego ten wniosek, nazwę użytkownika przypisaną osobie zajmującej się wnioskiem oraz numer sprawy, której dotyczy wnioski.

3. W celu ustalenia, czy dane przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełniono podczas kierowania danym pojazdem, właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może zwrócić się – za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego – najpierw o dostęp do danych technicznych dotyczących pojazdów, wymienionych w załączniku sekcja 2 część I i II, i tylko do tych danych technicznych.

W przypadku ustalenia, że dane przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełniono podczas kierowania danym pojazdem, właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może zwrócić się – za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego – o dostęp do danych osobowych dotyczących osoby zainteresowanej wymienionych w załączniku sekcja 2 część I i części III–VI.

4. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje dane uzyskane w ramach postępowania przygotowawczego w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1 w celu ustalenia tożsamości osoby, która ponosi osobistą odpowiedzialność za te przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

5. Krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji zapewnia, aby przy uzyskiwaniu dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia otrzymywały konkretną wiadomość informującą, przynajmniej w następujących przypadkach, o tym, że:

- a) w chwili popełnienia przestępstwa lub wykroczenia pojazd był oznaczony jako zezłomowany;
- b) w chwili popełnienia przestępstwa lub wykroczenia pojazd był oznaczony w jakimkolwiek krajowym rejestrze jako skradziony;
- c) w chwili popełnienia przestępstwa lub wykroczenia tablica rejestracyjna pojazdu była oznaczona w jakimkolwiek krajowym rejestrze jako skradziona;
- d) w chwili popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w jakimkolwiek krajowym rejestrze nie można znaleźć żadnych informacji na temat pojazdu;
- e) uznano dane wejściowe wyszukiwania za nieprawidłowe ze względu na pewne krajowe wymogi dotyczące składni;
- f) wymagane informacje nie mogą zostać ujawnione, jeżeli ujawniłyby tożsamość osoby chronionej zgodnie z prawem państwa członkowskiego rejestracji.

6. Krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji zapewnia, aby udostępniano wyłącznie elementy danych osobowych związane z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.

7. Do celów wzajemnej pomocy zgodnie z art. 5c, 5e lub 5f właściwe organy państw członkowskich zapewniają, aby każdy wniosek o wzajemną pomoc zawierał nazwę właściwego organu składającego ten wniosek, nazwę użytkownika przypisaną osobie zajmującej się wnioskiem oraz numer sprawy, której dotyczy wniosek.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Krajowe rejestry pojazdów

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby elementy danych wymienionych w załączniku sekcja 2 części I–III i V były aktualne, w przypadku gdy elementy te są dostępne w ich krajowych rejestrach pojazdów.

2. Państwa członkowskie zatrzymują do celów niniejszej dyrektywy elementy danych wymienione w załączniku sekcja 2 części V i VI, w przypadku gdy są dostępne, w krajowych rejestrach pojazdów przez co najmniej 12 miesięcy po każdej zmianie posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu i nie dłużej, niż to konieczne, zgodnie z definicją w prawie państw członkowskich.”;

8) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego

1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wsząć postępowanie dotyczące przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1.

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu takiego postępowania, ten właściwy organ, w terminie określonym w art. 5a ust. 2, wydaje zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, w którym informuje osobę zainteresowaną o przestępstwie lub wykroczeniu przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz, w stosownych przypadkach, o decyzji o wszczęciu postępowania.

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego może służyć celom innym niż cele określone w akapicie drugim, które są konieczne do egzekwowania przepisów, takim jak wniosek o ujawnienie tożsamości i adresu osoby odpowiedzialnej za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, zapytanie dotyczące tego, czy osoba zainteresowana przyznaje się do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, lub wezwanie do uiszczenia opłaty.

2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wskazanie, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego wydano do celów niniejszej dyrektywy;
- b) nazwę, adres pocztowy, numer telefonu i adres e-mail właściwego organu państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- c) wszystkie istotne informacje na temat przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności dane pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie, w tym numer rejestracyjny pojazdu, miejsce, datę i godzinę popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, rodzaj przestępstwa lub wykroczenia, szczegółowe odniesienie do przepisów, które zostały naruszone, a także, w stosownych przypadkach, dane dotyczące urządzenia, przy pomocy którego wykryto dane przestępstwo lub wykroczenie;
- d) szczegółowe informacje na temat kwalifikacji prawnej przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, mających zastosowanie kar i innych skutków prawnych przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w tym informacje związane z zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych (w tym punktami karnymi lub innymi ograniczeniami nałożonymi na uprawnienia do kierowania pojazdami), zgodnie z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- e) szczegółowe informacje na temat tego, gdzie, kiedy i w jaki sposób można skorzystać z prawa do obrony lub gdzie, kiedy i w jaki sposób można odwołać się od decyzji o prowadzeniu postępowania w sprawie przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w tym wymogów dotyczących dopuszczalności takiego odwołania i terminu jego wniesienia, a także informacje o tym, czy i na jakich warunkach mają zastosowanie postępowania zaoczne, zgodnie z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- f) w stosownych przypadkach informacje o środkach przyjętych w celu zidentyfikowania osoby zainteresowanej zgodnie z art. 5d oraz o konsekwencjach braku współpracy;
- g) w stosownych przypadkach szczegółowe informacje dotyczące nazwy, adresu i międzynarodowego numeru rachunku bankowego (IBAN) organu, w którym można uregulować nałożoną karę pieniężną, terminu płatności oraz sprawnie funkcjonujących alternatywnych i dostępnych metod płatności, w szczególności specjalnych aplikacji, o ile metody te są dostępne zarówno dla rezydentów, jak i osób niebędących rezydentami;
- h) jasne i kompleksowe informacje o mających zastosowanie przepisach o ochronie danych i prawach osób, których dane dotyczą, w tym wskazanie miejsca, w którym można uzyskać informacje przekazane na podstawie art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 (*) lub na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (**), w tym informacje na temat źródła, z jakiego pochodzą dane osobowe, lub wskazanie, że na portalu CBE, o którym mowa w art. 8 niniejszej dyrektywy, dostępne są mające ogólne zastosowanie przepisy o ochronie danych;
- i) w stosownych przypadkach szczegółowe informacje o tym, czy i w jaki sposób można złagodzić kary za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, w tym poprzez wczesną zapłatę kary pieniężnej;
- j) w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 5h ust. 2, oraz w stosownych przypadkach wyraźne wskazanie, że prywatny podmiot prawny, który wysłał zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, jest uprawniony przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym mowa w art. 5h ust. 1, oraz jasne rozgraniczenie między kwotami roszczeń pieniężnych w oparciu o ich podstawę prawną;
- k) link i w miarę możliwości kod QR do portalu CBE, o którym mowa w art. 8.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby kierowca niebędący rezydentem otrzymał zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy:

- a) kierowca niebędący rezydentem został poddany kontroli na miejscu w ramach kontroli drogowej; oraz
- b) właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie wyegzekwował na miejscu kary związanej z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem.

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego przesyła się kierowcy niebędącemu rezydentem zgodnie z art. 5a ust. 1 i 2.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby w przypadku gdy kierowca niebędący rezydentem został poddany kontroli na miejscu w ramach kontroli drogowej, a ten właściwy organ wyegzekwował na miejscu karę w związku z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem, ten kierowca niebędący rezydentem otrzymał co najmniej:

- a) pokwitowanie transakcji finansowej lub zawiadomienie o nałożeniu kary pieniężnej, która ma zostać uiszczona w określonym terminie;
- b) dane kontaktowe właściwego organu;
- c) informacje o popełnionych przestępstwach lub wykroczeniach oraz, w stosownych przypadkach, o sposobach przestrzegania przepisów w przyszłości;
- d) w miarę możliwości link lub kod QR do portalu CBE, o którym mowa w art. 8.

Dokumenty i informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub w jakimkolwiek innym języku urzędowym instytucji Unii uznanym za odpowiedni przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

5. Na wniosek osoby zainteresowanej oraz zgodnie z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia dostęp do wszystkich informacji będących w jego posiadaniu związanych z postępowaniem przygotowawczym w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może potraktować taki wniosek jako wniosek o skorzystanie ze środka zaskarżenia nałożonej kary, w którym to przypadku w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego informuje w jasny i zwięzły sposób osobę zainteresowaną o tym fakcie, a także o prawnych i proceduralnych skutkach takiego wniosku.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby początek biegu terminów, w których osoby niebędące rezydentami mogą skorzystać z prawa do odwołania się lub złagodzenia kary zgodnie z ust. 2 lit. e) oraz i), odpowiednio, był proporcjonalny, aby zapewnić skuteczne korzystanie z takich praw, oraz odpowiadał dacie wysłania pocztą lub w formie elektronicznej lub otrzymania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub urzędowej decyzji o odpowiedzialności osoby zainteresowanej.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Doręczanie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających

1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przesyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumenty uzupełniające danym osobom za pomocą poczty, rejestrowanego doręczenia, listu poleconego lub równoważnego środka elektronicznego zgodnie z rozdziałem III sekcja 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (*), zgodnie z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego skierowane do posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu wydaje się nie później niż 11 miesięcy po popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w przypadku gdy automatyczne wyszukiwanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, powiodło się, a właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia ustalił tożsamość i adres posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu w stopniu pewności wymaganym w jego prawie krajowym.

W przypadku gdy automatyczne wyszukiwanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie powiodło się lub właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie był w stanie ustalić tożsamości i adresu posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu w stopniu pewności wymaganym w jego prawie krajowym, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego wydaje się nie później niż 5 miesięcy po ustaleniu tych informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

3. Zachęca się państwa członkowskie do zezwalania osobom zainteresowanym na zdalny udział w postępowaniu sądowym za pomocą łącza wideo.

Artykuł 5b

Tłumaczenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz istotnych dokumentów uzupełniających

1. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania dotyczącego przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, wydaje zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz wszelkie istotne dokumenty uzupełniające w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu.

Do celów niniejszego artykułu właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia decydują, czy dany dokument uzupełniający jest istotny. Właściwe organy biorą jednak pod uwagę fakt, że osoba zainteresowana musi zrozumieć zarzuty oraz musi być w stanie w pełni skorzystać z prawa do obrony. Obejmuje to w szczególności wszystkie odpowiednie informacje dotyczące przestępstwa lub wykroczenia, charakter popełnionego

przestępstwa lub wykroczenia, wymierzoną karę, dostępne środki zaskarżenia tej decyzji, przewidziany w tym celu termin oraz wskazanie organu, do którego należy wnieść odwołanie.

2. W każdej sprawie właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia decydują, czy jakikolwiek inny dokument jest istotny.

3. Nie wymaga się tłumaczenia części istotnych dokumentów, które nie mają znaczenia dla umożliwienia danym osobom zapoznania się z postępowaniem prowadzonym przeciwko nim. Właściwe organy decydują, czy części te mają znaczenie dla tych celów, biorąc pod uwagę elementy, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.

4. Na wniosek osoby zainteresowanej właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zezwala tej osobie na otrzymanie dokumentów uzupełniających w jednym dodatkowym języku urzędowym instytucji Unii, który nie jest językiem dokumentu rejestracyjnego pojazdu.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby jakość tłumaczenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających odpowiadała co najmniej jakości wymaganej na podstawie art. 3 ust. 9 dyrektywy 2010/64/UE.

6. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, na wniosek osoby zainteresowanej, aby dany właściwy organ dokonał skutecznie i szybko weryfikacji zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia lub dokumentów uzupełniających wydanych tej osobie, z tego powodu, że to zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia lub te dokumenty uzupełniające nie są zgodne z niniejszym artykułem, z art. 5, 5a lub 5e.

Artykuł 5c

Wzajemna pomoc w identyfikacji osoby zainteresowanej

1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy, w przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, po wyczerpaniu wszelkich innych dostępnych im środków, w szczególności gdy –po przeprowadzeniu automatycznego wyszukiwania zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz po przeprowadzeniu wyszukiwania w innych bazach danych wyraźnie dopuszczonych zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi – nadal nie mogą one zidentyfikować osoby zainteresowanej w stopniu pewności wymaganym w prawie krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia do wszczęcia lub przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy na podstawie niniejszego artykułu. Jeżeli jednak po dokonaniu oceny okoliczności poszczególnych przypadków zostanie stwierdzone, że spełnione są warunki określone w art. 6 dyrektywy 2014/41/UE, państwa członkowskie związane tą dyrektywą mogą stosować między sobą wyłącznie tę dyrektywę.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wystąpić z wnioskiem o wzajemną pomoc w celu uzyskania dodatkowych informacji, o których mowa w ust. 5.

Wniosek o wzajemną pomoc może zostać złożony wyłącznie przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego.

Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje dane uzyskane w drodze wzajemnej pomocy w celu ustalenia tożsamości osoby, która ponosi osobistą odpowiedzialność za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, popełnione na terytorium tego państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o wzajemną pomoc zgodnie z ust. 1, za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego przesyła ustrukturyzowany wniosek elektroniczny do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może zwrócić się do państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania o:

- a) ustalenie tożsamości i adresu osoby zainteresowanej, zgodnie z prawem państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania, w tym za pomocą krajowych baz danych, takich jak rejestry praw jazdy lub rejestry ludności;
- b) wezwanie posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, o przekazanie informacji na temat tożsamości, adresu oraz, w przypadku gdy są dostępne, innych danych kontaktowych osoby odpowiedzialnej za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, zgodnie z procedurami krajowymi

państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania, które mają być stosowane tak, jak gdyby dana czynność dochodzeniowo-śledcza została zarządzona przez organy tego państwa członkowskiego.

6. Ustrukturyzowany wniosek elektroniczny zawiera następujące informacje:

- a) elementy danych dotyczące osoby zainteresowanej uzyskane w wyniku automatycznego wyszukiwania przeprowadzonego zgodnie z art. 4 ust. 1;
- b) jeżeli jest dostępny, zarejestrowany wizerunek kierowcy pochodzący z urządzenia wykrywającego, w szczególności rejestrującego prędkość;
- c) dane dotyczące przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1;
- d) dane dotyczące pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego;
- e) powód złożenia wniosku o wzajemną pomoc.

7. Właściwe organy państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania gromadzą bez zbędnej zwłoki wymagane informacje, o których mowa w ust. 5, chyba że zadecydują o powołaniu się na jedną z podstaw odmowy wymienionych w ust. 8 lub gromadzenie wymaganych informacji nie jest możliwe.

Bez zbędnej zwłoki oraz nie później niż 2 miesiące od dnia, w którym właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania zgromadził wymagane informacje, odpowiada on na wniosek drogą elektroniczną za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego.

Właściwe organy państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania, gromadząc wymagane informacje, przestrzegają formalności i procedur wyraźnie wymaganych przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w zakresie, w jakim nie są one niezgodne z ich przepisami krajowymi.

8. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może odmówić udzielenia wymaganych dodatkowych informacji, o których mowa w ust. 5. Czyni to wyłącznie w jednym lub kilku z następujących przypadków:

- a) w prawie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania istnieje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia przekazanie informacji;
- b) przekazanie wymaganych informacji byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
- c) przekazanie wymaganych informacji zagrażałoby prowadzonemu postępowaniu przygotowawczemu w sprawie przestępstwa;
- d) przekazanie wymaganych informacji byłoby sprzeczne z żywotnymi interesami w zakresie bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania lub szkodziłoby tym interesom, narażałoby na niebezpieczeństwo źródło informacji lub wiązałoby się z wykorzystaniem informacji niejawnych odnoszących się do określonych działań wywiadu;
- e) istnieją istotne przesłanki uznania, że przekazanie wymaganych informacji byłoby sprzeczne z obowiązkami państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- f) przekazanie wymaganych informacji naraziłoby na niebezpieczeństwo jakąkolwiek osobę lub doprowadziło do ujawnienia tożsamości osoby chronionej zgodnie z prawem państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania.

Nie później niż 2 miesiące od dnia, w którym właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania podejmie decyzję o zastosowaniu podstawy odmowy lub stwierdzi, że nie jest możliwe zgromadzenie wymaganych informacji, informuje o tym państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może zadecydować o niewskazaniu, która podstawa odmowy ma zastosowanie w przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), d) i f).

*Artykuł 5d***Środki krajowe ułatwiające identyfikację osoby odpowiedzialnej**

1. W celu skutecznej identyfikacji osoby odpowiedzialnej za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (zwanej dalej »osobą odpowiedzialną«) państwa członkowskie mogą podejmować wszelkie środki w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, określone w ich prawie krajowym, takie jak środki dotyczące obowiązku współpracy posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu przy identyfikacji osoby odpowiedzialnej, pod warunkiem że przestrzegane są prawa podstawowe i prawa procesowe wynikające z prawa unijnego i krajowego.

2. Właściwe organy mogą w szczególności:

- a) doręczać osobom zainteresowanym dokumenty w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1, w tym dokumenty wzywające osoby zainteresowane do potwierdzenia ich odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego;
- b) stosować w możliwie najszerszym zakresie obowiązki – w tym powiązane z nimi kary – nałożone na osoby zainteresowane, które są istotne dla identyfikacji osoby odpowiedzialnej.

*Artykuł 5e***Wzajemna pomoc w doręczaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających**

1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może wysłać zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumenty uzupełniające do osób zainteresowanych za pośrednictwem właściwych organów państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania w następujących przypadkach:

- a) adres osoby, do której skierowany jest dokument, jest nieznany, niepełny lub niepewny;
- b) przepisy proceduralne wynikające z prawa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wymagają dowodu doręczenia dokumentu innego niż dowód, który można uzyskać za pomocą poczty, rejestrowanego doręczenia, listu poleconego lub równoważnego środka elektronicznego, o których mowa w art. 5a ust. 1;
- c) doręczenie dokumentu za pomocą poczty, rejestrowanego doręczenia, listu poleconego lub równoważnego środka elektronicznego, o którym mowa w art. 5a ust. 1, było niemożliwe;
- d) państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia z uzasadnionych przyczyn uważa, że doręczenie dokumentu za pomocą poczty, rejestrowanego doręczenia, listu poleconego lub równoważnego środka elektronicznego, o którym mowa w art. 5a ust. 1, w tym konkretnym przypadku będzie nieskuteczne lub jest nieodpowiednie.

Właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania komunikują się ze sobą za pośrednictwem swoich odpowiednich krajowych punktów kontaktowych.

2. Państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania zapewniają, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumenty uzupełniające, które mają zostać doręczone zgodnie z ust. 1, były doręczane zgodnie z ich prawem krajowym albo – jeżeli jest to należycie uzasadnione – za pomocą konkretnej metody wymaganej przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o ile taka metoda nie jest niezgodna z ich prawem krajowym.

3. Państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania zapewniają, aby ich właściwy organ udzielił ustrukturyzowanej odpowiedzi elektronicznej obejmującej:

- a) w przypadku gdy doręczenie się powiedzie – datę doręczenia i dane osoby odbierającej dokument;
- b) w przypadku gdy doręczenie nie powiedzie się – powód niedostarczenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentu uzupełniającego.

Odpowiedź dotyczącą doręczenia, które się powiodło, uznaje się za dowód doręczenia dokumentu.

Artykuł 5f

Wzajemna pomoc w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów

1. Państwa członkowskie udzielają sobie pomocy w egzekwowaniu przepisów w przypadku nieuiszczenia grzywny w ruchu drogowym nałożonej za popełnienie przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1.
2. Po doręczeniu osobie zainteresowanej zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz w przypadku nieuiszczenia grzywny w ruchu drogowym nałożonej przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, ten właściwy organ może zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania o pomoc w egzekwowaniu decyzji administracyjnych dotyczących grzywien w ruchu drogowym związanych z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) decyzja dotycząca grzywny w ruchu drogowym ma charakter administracyjny, jest ostateczna i egzekwowalna zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
 - b) państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia posiada dowód doręczenia osobie zainteresowanej wezwania do zapłaty grzywny w ruchu drogowym;
 - c) osoba zainteresowana została poinformowana o środkach zaskarżenia decyzji administracyjnej nakładającej grzywnę w ruchu drogowym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz miała możliwość skorzystania z tych środków zaskarżenia;
 - d) grzywna w ruchu drogowym jest wyższa niż 70 EUR.
4. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przesyła – za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego – państwu członkowskiemu rejestracji lub państwu członkowskiemu zamieszkania ustrukturyzowany wniosek elektroniczny, o którym mowa w ust. 2.
5. Jeżeli osoba zainteresowana może wykazać, że dokonano płatności grzywny w ruchu drogowym, właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania niezwłocznie powiadamia o tym właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
6. Właściwe organy państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania uznają decyzję administracyjną dotyczącą grzywny w ruchu drogowym, która została przesłana na podstawie niniejszego artykułu bez konieczności jakichkolwiek dalszych formalności, oraz niezwłocznie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu jej wyegzekwowania, chyba że ten właściwy organ podejmie decyzję o powołaniu się na jedną z podstaw odmowy uznania lub wyegzekwowania przewidzianych w ust. 8.
7. Egzekwowanie decyzji w sprawie grzywny w ruchu drogowym podlega przepisom ustawowym i wykonawczym mającym zastosowanie w państwie członkowskim rejestracji lub państwie członkowskim zamieszkania.
8. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może odmówić uznania i egzekwowania decyzji administracyjnej dotyczącej grzywny w ruchu drogowym. Czyni to wyłącznie, jeżeli ustalił którekolwiek z poniższych:
 - a) egzekwowanie decyzji w sprawie grzywny w ruchu drogowym byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
 - b) w prawie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania istnieje immunitet, który uniemożliwia egzekwowanie decyzji administracyjnej dotyczącej grzywny w ruchu drogowym;
 - c) decyzja w sprawie grzywny w ruchu drogowym nie jest już egzekwowalna na podstawie prawa państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania ze względu na upływ czasu;
 - d) decyzja dotycząca grzywny w ruchu drogowym nie jest ostateczna;
 - e) decyzja dotycząca grzywny w ruchu drogowym lub co najmniej jej istotna treść nie zostały przetłumaczone, jak przewidziano w art. 5b;
 - f) wniosek jest niekompletny i nie może zostać uzupełniony przez właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- g) naruszenie praw podstawowych lub podstawowych zasad prawnych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

W przypadku odrzucenia wniosku właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, podając przyczyny odrzucenia wniosku.

9. Kwota pieniężna uzyskana w wyniku egzekwowania decyzji dotyczącej grzywny w ruchu drogowym przypada państwu członkowskiemu rejestracji lub państwu członkowskiemu zamieszkania, chyba że państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania uzgodniły inaczej. Środki pieniężne są gromadzone w walucie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania – w zależności od tego, które z nich otrzymało wniosek.

10. Ust. 1–9 niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania decyzji ramowej 2005/214/WSiSW, dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień między państwami członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub ułatwienia procedur egzekwowania kar pieniężnych wchodzących w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5g

Specyfikacje techniczne wymiany danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy

1. Do wymiany informacji lub wzajemnej pomocy, zgodnie z art. 3a ust. 1, państwa członkowskie wykorzystują specjalnie zaprojektowane i wysoce zabezpieczone oprogramowanie europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS) w jego aktualnej wersji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przetwarzanie danych było bezpieczne, opłacalne, szybkie i niezawodne oraz przeprowadzane za pomocą środków interoperacyjnych w ramach struktury zdecentralizowanej.

2. Informacje wymieniane za pośrednictwem EUCARIS przekazuje się w formie zaszyfrowanej.

3. Do dnia 20 stycznia 2026 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze w celu ustanowienia procedur, treści i specyfikacji technicznych oprogramowania, w tym środków cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do ustrukturyzowanych wniosków i odpowiedzi elektronicznych związanych z art. 3a ust. 1 lit. a), oraz sposobów przekazywania informacji na potrzeby wzajemnej pomocy, w tym stosowania jednolitych wzorów, oraz procedur określonych w art. 4, 5c, 5e i 5f. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10a ust. 2.

4. Ustanawiając te akty wykonawcze, Komisja bierze pod uwagę następujące względy:

- a) jeżeli wniosek nie pochodzi od znanego członka platformy komunikacji elektronicznej, właściwe organy mają mieć możliwość identyfikacji bezpośredniego i pośredniego dostępu;
- b) właściwe organy mają mieć możliwość zapoznania się z wnioskami w celu zagwarantowania, aby były one należyście uzasadnione i zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy;
- c) konieczność ustanowienia procedur umożliwiających państwom członkowskim podejmowanie odpowiednich środków w odpowiedzi na automatyczne powiadomienia i niestandardowe wnioski w celu ograniczenia ryzyka związanego z danymi, a także organizowanie współpracy między państwami członkowskimi w zakresie monitorowania ryzyka, zarządzania nim i jego ograniczania, w szczególności w odniesieniu do nieprzesyłania danych w odpowiedzi na niestandardowe wnioski, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1;
- d) państwo członkowskie rejestracji ma mieć możliwość zwrócenia się o szczegółowe informacje dotyczące przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego przed przekazaniem danych rejestracyjnych państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz odmowy przekazania danych rejestracyjnych, jeżeli państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie odpowiedziało na ten wniosek w ciągu miesiąca;
- e) konieczność prowadzenia rejestru konsultacji powodującego automatyczne powiadamianie członków w przypadku niestandardowych wniosków;
- f) w przypadku gdy właściwe organy mają mieć możliwość wymiany danych w synchronicznym trybie pojedynczym oraz w przypadku gdy mają one mieć możliwość wymiany danych w asynchronicznym trybie wsadowym.

5. Do czasu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, automatyczne wyszukiwanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się zgodnie z procedurami opisanymi w rozdziale 3 pkt 2 i 3 załącznika do decyzji Rady 2008/616/WSiSW (**), stosowanymi łącznie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

6. Każde państwo członkowskie ponosi swoje własne koszty powstałe w wyniku administracji EUCARIS i jego zmienionymi wersjami oraz w wyniku wykorzystywania, utrzymania i aktualizacji EUCARIS i jego zmienionych wersji.

Artykuł 5h

Prywatne podmioty prawne

1. Do dnia 20 lipca 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy nie upoważniały podmiotów prawnych będących własnością prywatną lub prywatnie zarządzanych, mających odrębną osobowość prawną, do prowadzenia jakiejkolwiek działalności związanej ze stosowaniem niniejszej dyrektywy.

2. W okresie do dnia, o którym mowa w ust. 1 (zwanym dalej »okresem przejściowym«), państwa członkowskie zapewniają, aby wyłącznie właściwym organom wolno było inicjować i przeprowadzać procedury związane z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1, takie jak procedury odnoszące się do wymiany informacji, egzekwowania przepisów lub wszelkiego rodzaju wzajemnej pomocy na podstawie niniejszej dyrektywy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

(**) Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).;

10) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Sprawozdawczość i monitorowanie

1. Do dnia 20 stycznia 2029 r., a następnie co cztery lata każde państwo członkowskie przesyła Komisji sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie zawiera dane i statystyki dotyczące każdego roku kalendarzowego w okresie sprawozdawczym.

2. W sprawozdaniu tym podaje się liczbę automatycznych wyszukiwań przeprowadzonych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z art. 4 ust. 1 i skierowanych do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1, które popełniono na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły wnioski, oraz ustrukturyzowaną liczbą wniosków, które nie dały rezultatu, według przyczyny braku rezultatu. Informacje te mogą być oparte na danych udostępnionych za pośrednictwem EUCARIS.

Sprawozdanie to obejmuje także opis sytuacji na poziomie krajowym w odniesieniu do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz opis wszelkich powiązanych problemów napotkanych przez państwa członkowskie. W opisie tym określa się co najmniej:

- a) całkowitą liczbę zarejestrowanych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które zostały wykryte automatycznie lub bez identyfikacji osoby zainteresowanej na miejscu;
- b) liczbę zarejestrowanych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które zostały popełnione podczas korzystania z pojazdów zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym miało miejsce przestępstwo lub wykroczenie, i wykryte automatycznie lub bez identyfikacji osoby zainteresowanej na miejscu;
- c) liczbę zamontowanych na stałe lub przenośnych urządzeń do automatycznego wykrywania, w tym urządzeń rejestrujących prędkość;
- d) liczbę kar pieniężnych zapłaconych dobrowolnie przez osoby niebędące rezydentami;

- e) liczbę przekazanych drogą elektroniczną wniosków o wzajemną pomoc zgodnie z art. 5c i odpowiedzi na nie oraz liczbę wniosków, w przypadku których informacje nie zostały przekazane;
- f) liczbę przekazanych drogą elektroniczną wniosków o wzajemną pomoc zgodnie z art. 5e i odpowiedzi na nie oraz liczbę wniosków, w przypadku których doręczenie dokumentów było niemożliwe;
- g) liczbę przekazanych drogą elektroniczną wniosków o wzajemną pomoc zgodnie z art. 5f i odpowiedzi na nie, liczbę wniosków, w przypadku których wyegzekwowanie kar było możliwe, oraz liczbę wniosków, w przypadku których wyegzekwowanie kar nie było możliwe.

3. W sprawozdaniu wskazuje się również liczbę i rodzaj przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, popełnionych przez kierowców pojazdów zarejestrowanych w państwie trzecim.

4. Komisja ocenia sprawozdania przesłane przez państwa członkowskie oraz informuje o ich treści komitet, o którym mowa w art. 10a ust. 1, nie później niż 6 miesięcy po otrzymaniu sprawozdań od wszystkich państw członkowskich.”;

11) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Obowiązki dodatkowe

Podmioty prawne występujące jako posiadacze, właściciele lub użytkownicy końcowi pojazdów podlegających wymianie danych na podstawie niniejszej dyrektywy mają prawo do uzyskania informacji dotyczących przetwarzania swoich danych.

Państwa członkowskie informują się wzajemnie o incydentach w cyberbezpieczeństwie zgłoszonych na podstawie art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 (*), w przypadku gdy incydenty te dotyczą danych przechowywanych w wirtualnych chmurach lub wirtualnych lub fizycznych usługach hostingowych w chmurze.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80).”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Wsparcie finansowe na rzecz współpracy transgranicznej

Komisja udziela wsparcia finansowego na rzecz inicjatyw, które przyczyniają się do współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego w Unii, w szczególności wymiany najlepszych praktyk, oraz do stosowania inteligentnych metod i technik egzekwowania przepisów w państwach członkowskich, co zwiększa budowanie zdolności organów ścigania. Wsparcie finansowe można również zapewnić na rzecz kampanii uświadamiających dotyczących transgranicznego egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego oraz kampanii informacyjnych w całej Unii dotyczącej różnic w przepisach krajowych.”;

13) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Portal informacyjny dotyczący przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (portal CBE)

1. Komisja tworzy i utrzymuje internetowy portal dotyczący przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (zwany dalej »portalem CBE«) dostępny we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii, przeznaczony do udostępniania użytkownikom dróg informacji na temat obowiązujących w państwach członkowskich przepisów w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, w tym, w przypadku gdy ma to szczególne znaczenie, sposobów przestrzegania przepisów. Portal CBE zawiera informacje na temat środków zaskarżenia, wszelkich praw przyznanych danym osobom na podstawie niniejszej dyrektywy, w tym opcji językowych, informacje o przepisach o ochronie

danych i mających zastosowanie karach, w tym, w stosownych przypadkach, o mających zastosowanie konsekwencjach niefinansowych, a także o systemach i dostępnych środkach płatności grzywnien nałożonych w przypadku przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.

2. Portal CBE musi być kompatybilny z interfejsem ustanowionym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 (*) oraz z innymi portalami lub platformami o podobnym przeznaczeniu, takimi jak europejski portal »e-Sprawiedliwość«.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji aktualne informacje do celów niniejszego artykułu. Państwa członkowskie zapewniają, aby link do portalu internetowego znajdował się na stronach internetowych właściwych organów.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).”;

14) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Dwu- i wielostronne umowy między państwami członkowskimi

Niniejsza dyrektywa nie wyklucza stosowania dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień między państwami członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia zawierają dodatkowe wymogi w uzupełnieniu do wymogów nałożonych niniejszą dyrektywą oraz przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub ułatwienia procedur w niej określonych.”;

15) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 w celu zmiany załącznika polegającej na jego aktualizacji w świetle postępu technicznego lub w przypadku gdy wymagają tego akty prawne Unii mające znaczenie dla aktualizacji załącznika.”;

16) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 10b

Przedstawianie sprawozdań przez Komisję

Do dnia 20 lipca 2030 r., a następnie co 18 miesięcy po otrzymaniu sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 2, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie.

Artykuł 10c

Sprawozdawczość przejściowa

Do dnia 6 maja 2026 r. państwa członkowskie prześlą Komisji kompleksowe sprawozdanie zgodnie z akapitami drugim i trzecim niniejszego artykułu.

W tym kompleksowym sprawozdaniu podaje się liczbę automatycznych wyszukiwań przeprowadzonych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia skierowanych do krajowych punktów kontaktowych państw członkowskich rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły wnioski, oraz liczbą wniosków, które nie dały rezultatu.

Kompleksowe sprawozdanie obejmuje także opis sytuacji na poziomie krajowym w odniesieniu do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w oparciu o odsetek takich przestępstw lub wykroczeń, w związku z którymi wysłano zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

17) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przegląd

Do dnia 20 lipca 2030 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszyć będzie wniosek do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszego przeglądu niniejszej dyrektywy w odniesieniu do włączenia innych przestępstw lub wykroczeń, o ile dane państw członkowskich wykazują, że ma to pozytywny i wymierny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego.”;

18) załącznik I zastępuje się tekstem określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy;

19) uchyla się załącznik II.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 20 lipca 2027 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

BÓKA J.

ZAŁĄCZNIK

Elementy danych niezbędne do prowadzenia wyszukiwania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 3

1. Elementy danych dla początkowego wyszukiwania (wniosek wychodzący)

| Pozycja | O ⁽¹⁾ | Uwagi |
|--|------------------|---|
| Państwo członkowskie rejestracji | O | Znak wyróżniający ⁽²⁾ państwa członkowskiego rejestracji pojazdu |
| Numer rejestracyjny | O | Pełny numer rejestracyjny pojazdu |
| Dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia i/lub kontroli pojazdu | | |
| Miejsce popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub kontroli pojazdu | O | Adres lub oznaczenie kilometra drogi, gdzie popełniono przestępstwo lub wykroczenie lub dokonano kontroli pojazdu |
| Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub kontroli pojazdu | O | Znak wyróżniający ⁽²⁾ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia |
| Właściwy organ | O | Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za złożenie wniosku o udostępnienie danych lub odpowiedzialnego za postępowanie |
| Nazwa użytkownika | O | Nazwa użytkownika osoby odpowiedzialnej za złożenie wniosku o udostępnienie danych lub odpowiedzialnej za postępowanie |
| Numer sprawy | O | Numer sprawy nadany przez właściwy organ odpowiedzialny za złożenie wniosku o udostępnienie danych lub odpowiedzialny za postępowanie |
| Data popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub kontroli pojazdu | O | |

| Pozycja | O ⁽¹⁾ | Uwagi |
|---|------------------|---|
| Godzina popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub kontroli pojazdu | O | |
| Cel wyszukiwania | O | <p>Kod wskazujący na rodzaj przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1</p> <p>1. = przekroczenie dopuszczalnej prędkości</p> <p>2. = kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu</p> <p>3. = niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa</p> <p>4. = niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego</p> <p>5. = korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu</p> <p>10. = kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających</p> <p>11. = niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych</p> <p>12. = niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem</p> <p>14. = niezachowanie bezpiecznej odległości od pojazdu z przodu</p> <p>15. = niebezpieczne wyprzedzanie</p> <p>16. = niebezpieczne parkowanie lub zatrzymanie</p> <p>17. = przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej</p> <p>18. = jazda pod prąd</p> <p>19. = nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia lub ustępowania pierwszeństwa pojazdom służb ratunkowych</p> <p>20. = korzystanie z przeciążonego pojazdu</p> <p>33. = nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń w ruchu pojazdów</p> <p>34. = ucieczka z miejsca wypadku</p> <p>35. = nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych</p> |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych.

⁽²⁾ Znak wyróżniający zgodnie z art. 37 Konwencji o ruchu drogowym sporządzonej w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r. lub kod państwa członkowskiego w systemie EUCARIS.

2. Elementy danych przekazane w wyniku początkowego wyszukiwania przeprowadzonego na podstawie art. 4 ust. 1 i 3

Część I. Dane dotyczące pojazdów przekazane zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3

| Pozycja | O/N ⁽²⁾ | Uwagi ⁽³⁾ |
|-----------------------------------|--------------------|---|
| Numer rejestracyjny | O | (Kod A) Pełny numer rejestracyjny pojazdu |
| Numer podwozia/VIN ⁽¹⁾ | O | (Kod E) Pełny numer podwozia/VIN pojazdu |
| Państwo członkowskie rejestracji | O | Znak wyróżniający ⁽⁴⁾ państwa członkowskiego rejestracji pojazdu |
| Marka | O | (Kod D.1) Marka pojazdu, np. Ford, Opel, Renault |
| Nazwa handlowa lub nazwy handlowe | O | (Kod D.3) Nazwa handlowa pojazdu, np. Focus, Astra, Megane |
| Kod kategorii UE | O | (Kod J) np. N1, M2, N2, L, T |
| Data pierwszej rejestracji | O | (Kod B) Data pierwszej rejestracji pojazdu |
| Data ostatniej rejestracji | O | (Kod I) Data ostatniej rejestracji pojazdu |
| Język | O | Język dokumentu rejestracyjnego pojazdu |
| Poprzednie zapytania | N | Daty poprzednich zapytań w sprawie pojazdu |

⁽¹⁾ VIN = numer identyfikacyjny pojazdu.

⁽²⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

⁽³⁾ Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

⁽⁴⁾ Znak wyróżniający zgodnie z art. 37 Konwencji o ruchu drogowym sporządzonej w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r. lub kod państwa członkowskiego w systemie EUCARIS.

Część II. Dane dotyczące pojazdów przekazane zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3

| Pozycja | O/N (¹) | Uwagi (²) |
|--|---------|---|
| Maksymalna masa całkowita pojazdu, z wyłączeniem motocykli i motorowerów | O | (Kod F.1) |
| Dopuszczalna masa całkowita pojazdu dopuszczonego do ruchu w państwie członkowskim rejestracji | O | (Kod F.2) |
| Dopuszczalna masa całkowita całego pojazdu dopuszczonego do ruchu w państwie członkowskim rejestracji | O | (Kod F.3) |
| Masa własna pojazdu dopuszczonego do ruchu, obejmująca nadwozie; w przypadku pojazdu ciągnącego dopuszczonego do ruchu innego niż kategorii M ₁ masa własna pojazdu obejmuje urządzenie sprzęgające (w kg) | O | (Kod G) |
| Liczba osi | O | (Kod L) |
| Rozstaw osi (w mm) | O | (Kod M) |
| W odniesieniu do pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3 500 kg rozdział maksymalnej masy całkowitej między osiami: oś 1 (w kg) oś 2 (w kg), gdzie właściwe oś 3 (w kg), gdzie właściwe oś 4 (w kg), gdzie właściwe oś 5 (w kg), gdzie właściwe | O | (Kod N.1) (Kod N.2) (Kod N.3) (Kod N.4) (Kod N.5) |
| Maksymalna technicznie dopuszczalna masa holownicza przyczepy: z hamulcem (w kg) bez hamulca (w kg) | O | (Kod O.1) (Kod O.2) |
| Silnik: | N | |

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi ⁽²⁾ |
|-------------------------------|--------------------|----------------------|
| Rodzaj paliwa lub źródło mocy | | (Kod P.3) |
| Norma Euro | N | (Kod V.9) |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

⁽²⁾ Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Część III. Dane dotyczące posiadaczy i właścicieli pojazdów

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi ⁽²⁾ |
|-----------------------------------|--------------------|---|
| Dane dotyczące posiadaczy pojazdu | | (Kod C.1) Dane odnoszące się do posiadacza dowodu rejestracyjnego |
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | (Kod C.1.1) Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | (Kod C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | (Kod C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a także adres podany w formacie do wydruku |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi ⁽²⁾ |
|------------------------------------|--------------------|---|
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |
| Dane dotyczące właściciela pojazdu | | (Kod C.2) Dane odnoszą się do właściciela pojazdu |
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | (Kod C.2.1) Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | (Kod C.2.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | (Kod C.2.3) |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

⁽²⁾ Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Część IV. Dane dotyczące użytkowników końcowych pojazdów

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi |
|---|--------------------|--|
| Dane dotyczące użytkowników końcowych pojazdu | | Dane odnoszą się do użytkownika końcowego pojazdu |
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a także adres podany w formacie do wydruku |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

Część V. Dane w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego odnoszące się do poprzednich posiadaczy i właścicieli pojazdu, który jest przedmiotem początkowego wyszukiwania w sekcji 1 niniejszego załącznika, zgodnie z art. 4a ust. 2

| Pozycja | O/N (¹) | Uwagi (²) |
|--|---------|---|
| Dane dotyczące poprzednich posiadaczy pojazdu | | (Kod C.1) Dane odnoszące się do posiadacza dowodu rejestracyjnego |
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | (Kod C.1.1) Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | (Kod C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | (Kod C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a także adres podany w formacie do wydruku |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |
| Dane dotyczące poprzednich właścicieli pojazdu | | (Kod C.2) Dane odnoszą się do poprzedniego właściciela pojazdu |

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi ⁽²⁾ |
|----------------------------------|--------------------|---|
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | (Kod C.2.1) Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | (Kod C.2.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | (Kod C.2.3) |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

⁽²⁾ Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Część VI. Dane w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia odnoszące się do poprzedniego użytkownika końcowego pojazdu, który jest przedmiotem początkowego wyszukiwania w sekcji 1 niniejszego załącznika, zgodnie z art. 4a ust. 2

| Pozycja | O/N ⁽¹⁾ | Uwagi |
|---|--------------------|--|
| Dane dotyczące poprzednich użytkowników końcowych pojazdu | | Dane odnoszą się do poprzedniego użytkownika końcowego pojazdu |
| Nazwisko lub nazwa firmy | O | Osobne pola na nazwisko lub nazwę firmy, infiksy i tytuły podane w formacie do wydruku |
| Imię | O | Osobne pola na imię (imiona) i inicjały podane w formacie do wydruku |
| Adres | O | Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a także adres podany w formacie do wydruku |
| Elektroniczne środki komunikacji | N | Adres e-mail dla usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego zgodnie z art. 5a ust. 1 |
| Płeć | N | Mężczyzna, kobieta |
| Data urodzenia | O | |
| Status prawny | O | Osoba fizyczna lub prawna |
| Miejsce urodzenia | N | |
| Numer identyfikacyjny | O | Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo |

⁽¹⁾ O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeżeli znajduje się w jakimkolwiek krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.